

ВАРНЕНСКИ КОРЕНЯКЪ

Органъ на Културно-Просвѣтно Икономическо Дружество „Варненски Кореняк“

Броя 1 лв.	Год. абонаментъ 25 л. Излиза ежесечно.	Редакция и администрация въ клуба—Варна, 6 Септември, 29.	Обявление се приематъ по споразумение.	Броя 1 лв.
---------------	---	--	---	---------------

Съдържание:

1. Идеинитъ основи на „Варненски Кореняк“—Г.С.Б.
2. Дружественъ животъ.
3. Празника на нашето Д-во. В. Ж.
4. Общинската управа — Б.
5. Износа на грозде.—Г.
6. Общински въпроси — Г.С.
7. Индустриалната занаятчийска изложба — Г.С.Б.
8. Кооперация за общи продажби — Кехайовъ.

ИДЕЙНИТЪ ОСНОВИ НА „ВАРНЕНСКИ КОРЕНЯКЪ“.

За сжщността на идеитъ, цѣлитъ и задачитъ на д-ство „Варненски Кореняк“ не веднъжъ е писано. Не веднажъ е говорено за тѣхъ и предъ дружественни членове при разни случаи.

Тѣ сж указани конкретно и ясно въ дружественния уставъ.

Обаче и днесъ, следъ толкова годишно сжществуване и дейностъ на д-вото ни повечето варненци, даже и мнозина изъ между нашитъ членове и то хора не отъ по-простичкигъ, като че ли чувствуватъ недостатъчно уяснени идеитъ на които почи- ва дейността на „Варненски Кореняк“ и практическитъ резултати които се преследватъ.

На пръвъ погледъ това може да се обясни съ факта, че действително отъ наша страна малко е направено за широкото про- агитиране и популяризиране иде- итъ на д-вото ни всрѣдъ вар- ненското гражданство. Нѣщо по- вече, тъкмо когато това трѣб- вавше да се върши по едно не- доразумение, или по право, кри- во схващане истинското пред- назначение на „Варн. Кореняк“, даже се допринесе за създава- не едно неоснователно предубеждение къмъ него. Но това вече е едно минало.

Днесъ е късно вече да се мисли за подобно обяснение на инертността съ която болшинството варненци се отзоваватъ да служатъ на идеитъ на наше то д-во.

Що се отнася за дружествен- нитъ членове, за тѣхъ доста- тчно е направено за ясно раз- биране идеитъ на своето д-во. Обаче мнозина все пакъ мъчно се проникватъ отъ истинския имъ смисълъ за да се отдадѣтъ на една ползотворна дейностъ и да допринасятъ за практиче- ското имъ реализиране.

Следователно на въпроса защо болшинството варненци оставатъ чужди на „Варнен. Кореняк“,

и защо даже и дружественни членове отбѣгватъ отъ непосред- венна дружествена дейностъ? Остава едно обяснение и то се крие тъкмо въ яснотата и високия смисълъ на друже- ственитъ идеи, службата на които въ днешно време из- глежда твърде тежка.

Това обяснение се крие въ обстоятелството, че „Варненски Кореняк“ въ проповѣждане на своитъ идеи има поставени кон- кретни цѣли и задачи, колкото смислени за днешно време, тол- кова ясни и категорични, обаче изискващи, като че ли извън- редно мъчно изпълнимото ус- ловие за варненци: **чрезъ по- единичнитъ и съвместни уси- лия да работятъ за благо- получieto на всички.**

„Варненски Кореняк“ отъ своитъ последователи изисква дѣлова работа, изисква точ- ностъ, лични жертви, изиск- ва граждански добродетели въ разрезъ съ общосъздаде- ното понятие на личенъ и пар- тиенъ интересъ и партийна при- надлежностъ.

„Варненски Кореняк“, про- повѣдва, работи, иска отъ сво- итъ членове и всички варненци да служатъ повече на чо- вешкото въ себе си, да не се самозабравятъ въ лич- ното, егоистичното и пар- тийно увлечение, да се пооглеж- датъ и бждатъ полезни и на- около си, и на своя градъ.

„Варненски Кореняк“, всичко това не само вменява въ дългъ на своитъ последователи, но държи и да се изпълнява. Въ неговата среда лжжата и демагогията абсолютно нѣматъ мѣсто.

Тогава чудно ли е, че мнози- на не могатъ да възприематъ идеитъ на „Варн. Кореняк“ и малцина се отзоваватъ, а още по-малко оставатъ въ неговитъ редове!

Ако всичко това бѣше лесно

ДРУЖЕСТВЕНЪ ЖИВОТЪ.

Изтеклия мѣсець юлий мина при пълно затишие за проявитъ на дружественната ни дейностъ. Така е презъ лѣтнитъ месеци. И тази година тъкмо въ началото трѣб- вавше да се прекратятъ всички инициативи на настоятел- ството въ разнитъ области на дружественъ животъ.

Въодушевлението и твърдо желание за творчески ра- боти скоро отстъпиха предъ условията за работа, които налага курортния сезонъ.

Обаче, не правятъ хубаво всички ония дружествени членове, които презъ това врѣме напълно забравятъ ор- ганизацията и мислятъ че сезона ги оправдава.

Все пакъ дружественния животъ не може да спрѣ.

Като жива организация „Варн. Кореняк“ има своитъ нужди и задължения на които трѣбва да отговори макаръ и не така интензивно.

Следователно, всички членове сж длъжни поне да по- държатъ връзкитъ съ д-вото и проявятъ интересъ къмъ живота му и презъ лѣтото.

Апелираме къмъ всички това да не забравятъ.

На 9 августъ, вторникъ, „Св. Пантелеймонъ“, е патрон- ния празникъ на д-вото.

Настоятелството реши тази година този день да се отпразднува скромно чрезъ отслужване на панихида въ църквата Св. Арх. Михаилъ, 9 часа сутринта.

Следъ това, всички свободни дружественъ членове отъ работа ще присѣдствуватъ въ катедралата на молебень по случай празника на освобождението на градъ Варна, който ще се обслужи 10 часа.

Поканватъ се всички дружественни членове да присѣд- ствуватъ въ църквата.

Сжщо поканватъ се и семействата на дружественитъ покойници, за които ще се обслужи панихида въ църквата Арх. Михаилъ.

Презъ м-ць юли въ друж. каса сж постѣпили следнитъ суми:

1. Член. встѣп. вноски и случайни	3392 лв.
2. Посмъртна каса	2870 "
3. Устави	60 "
4. Кореняшки домъ	303 "
	6624 лв.

Подали декларации за нови членове 6, приети 6.

Презъ м-ць юли се помина доржественния членъ Христо Ат. Воденчаровъ. — Богъ да го прости.

за разбирање, възприемане и следване?

Ако варненци въ своитъ лич- ни прояви и обществена дей- ностъ бѣха такива, каквито след- ва да бждатъ?

Ако не бѣха тия най-безсъ- вестни партийни смѣтки и до- могвания надъ интереситъ на единъ отъ сждбата изоста- венъ градъ?

Надали би имало мѣсто за сжществуването на „Варненски Кореняк“, поне съ така фор- миранитъ идеи и съ така поста- венитъ задачи.

Горнитъ мисли считаме доста- тчни да изясняватъ основнитъ

идеи на Варн. Кореняк. Колко тѣ сж близки до варненци, обаче и колко трудъ и усилия се изиск- ватъ отъ насъ постепенно и чрезъ личенъ примеръ и добри дружественни дѣла за въздейст- ване на всички граждани. Да ги подпогнемъ за извличането имъ единъ по единъ отъ во- нящото благо на днешната наша обществена и партийна действи- телностъ.

За варненци другъ изходъ нѣма само чрезъ идеитъ на „Варненски Кореняк“ може да разчитатъ на едно относително благополучие и благоденствие на своя роденъ кжтъ. Г.С.Б.

Четете в. „Варненски Кореняк“

Празници на нашето д-ство.

На 9 т. м. варненци обединени във Д-во „Варненски Кореняк“, ще ознаменуват своя традиционен празник. Този ден, всеки кореняк ще преживее чувството на радост, единство и привързаност, въ името на които работи за постигане идеалите поставени като ръководни цели на Д-вото.

А има ли по-хубави идеали от тия, да работиш за преуспяване на града въ който си роден или въ който ти е съдено да преживееш? Да работиш за подобрене участъта на своите съграждани, и тогава заедно съ тях да подобриш и своята участъ?

Да работиш без сепаратизъм и егоизъм въ името на хубави човѣколюбиви постижения — това е подвигъ въ тия несигурни и тежки времена. Ето защо, Д-во „Варненски Кореняк“, обединява идеалните борци на гр. Варна, които безпрепятствено, но непрестанно и неуморно напредват към върховете — към своите цели.

Кореняци, подчертайте на 9 августъ Вашата привързаност към своето Д-во и Вашата почитъ към неговите покойници.

Елате на панахидата която ще се отслужи въ църквата Св. „Арх. Михаил“ 8½ часа сутр. за да се видимъ единъ други, да чуемъ хубави думи за нашето дѣло и да почерпимъ нови сили за работа.

Нищо не се постига даромъ. Насъ ни предстои борба съ остарѣли традиции, съ закоравѣли принципи въ името на новото и практичното!

Колкото сме по-вече — толкова сме по-силни.

Ний не хвърчимъ високо. Идеалитъ ни сж съчетание на хубовото и приложимото и сж много лесно постижими. Когато всеки варненецъ ги усвои успѣха ни е гарантиранъ. Насочете към тая посока Вашите сили, а сега се гордейте че сте кореняци и манифестирайте това на 9 т. м. вторникъ.

Този денъ „Св Пантелей“ освобождението на града ни, нека бжде още празникъ въ душитъ на ония които искрено милеятъ и работятъ за освобождението на своя градъ и отъ злините на днешната печална дѣйствителностъ.

Ж.

По поводъ новото преименование на улицитъ, умоляватъ се членоветъ и абонатитъ да съобщатъ въ канцеларията на о-вото новитъ си адреси.

Запишете се въ Д-во „Варнен. Кореняк“ и подкрепете неговитъ усилия. Стига партийни ежби. Варна се нуждае отъ сплотенитъ усилия на всички свои синове.

Общински въпроси.

Тѣ сж много които се слагатъ ежедневно на разрешение отъ нашитъ общинари.

Други чакатъ съ години и често оставатъ въ комисии даже безъ всѣкакво разглеждане.

Какво да се прави, такава е практиката. Тия които се избиратъ да се грижатъ за интереситъ на града, скоро изменятъ на своите задължения.

Поематъ ли властѣта, вмѣсто служители на народа, ставатъ веднага негови чорбаджии, орджии на своите партизани. Това важи за всички на които партийните кадри се създаватъ и поддържатъ чрезъ облагите на властѣта.

Но на въпроса.

Наша община върно е че финансово изнемогва. Но още по върно е че заслугата да се управлява и удовлетворяватъ нуждитъ на единъ градъ е тъкмо когато това става при оскѣдни средства.

Твърдата воля, широко разбиране на общинските въпроси, постоянна инициатива, системна работа, чувство на обществена отговорност, придружени съ една разумна економия, трѣбва да бждатъ присъщи на всички общинари.

При тѣзи качества и разбиране, като се абстрахиратъ и отъ всѣкакви партийни вмешателства и лични интереси, не ще бжде толкова трудно за своевременното и задоволително разрешаване на всички общински въпроси.

Веднага трѣбва да прибавимъ, че за това преди всичко е необходимо да се създаде стабилитетъ за общинските служители и спрѣ всѣко партизанство съ тяхъ.

Всичко това се изисква, защото иначе нѣма защо да се лжемъ, никога не можемъ да достигнемъ онова, което все пакъ зависи отъ насъ.

А голѣмитъ общински въпроси, които чакатъ своето разрешение сж много.

Въпроса за единъ реаленъ бюджетъ и приключването му безъ дефицитъ е една належаща необходимостъ за разстоенитъ финансии на нашата община.

Уреждането въпроситъ около преди военитъ общински дългове и редовното поддържане погашенията по тяхъ искатъ постоянна грижа.

Въпроса съ благоустройството трѣбва да следва постепенно своя ходъ, едновременно необходимо е да се поддържа създаденото, защото то се руши предъ очитъ ни.

Водоснабдяването не е такава лека работа, както може би си я представлява г. Кмета, щомъ мисли, че съ назначаването на една бригада за проучване, вече много работа е свършилъ.

Комисарството по прехраната неговото ръководство и до колко отговоря на предназначението си въ днешно време, при дадената организация и отговорноститъ които носи сж въпроси, които изискватъ по-вече будностъ и внимание.

Социалнитъ грижи, тъй както сж поставени при нашата община, отдавна сж изживѣли своето време, после въ основата си почиватъ на едно непростено партизанство. Тази служба коренно трѣбва да се реформира и чрезъ нея общината бжде непринудено и безъ партийни смѣтки по-вече въ подкрепа на действително беднитъ варненски граждани.

Тукъ се включва и въпроса за народнитъ кухни, който само се повдигна за да се назначи нѣкаква комисия и да се забрави.

Сжщо функционирането на общинската аптека въ града ни, така както е създадена е една жизнена необходимостъ. Значението ѝ чрезъ лѣкарствата раздавани на бедноболни и за поддържане съ такива санитарно-лечебнитъ заведения на общината най-добре може да се оцени отъ тия които ръководятъ общинските дѣла.

Ето защо ще бжде непростима грѣшка нѣщо повече — престъпление, ако тѣзи последнитъ тъй както вървятъ работитъ станатъ причина аптеката единъ денъ да се затвори. И това ще стане защото средствата ѝ и печалбитъ се поглъщатъ въ хаоса на общинската каса.

Уреждането на автобусни съобщения въ града отдавна е станалъ единъ жизненъ въпросъ и тукъ единствена общината е която трѣбва да има грижата. Какъ ще го реши, това зависи отъ много обстоятелства, всеки случай града трѣбва да има вече тѣзи съобщения.

Сжществуванието и издрѣжката на общинския театъръ изглежда не се обуславя отъ наличността само на хубава театрална зграда.

Варна има дългоочаквания свои общински театъръ, но онова което стана презъ лѣтото съ него и начина по които се проиграха общинските интереси само излагатъ днешната общинска управа.

Извинение нѣма.

Тя се оказа нектѣрна да се справи съ нѣколко столични театрали.

Затова въ бждаще повече внимание и предупредителностъ даже и когато имаме работа съ слугитъ на Мелпомена.

Незнаемъ да говоримъ ли за нашето лозарство което съставлява поминѣкъ на голѣмо болшинство бедни варненски граждани и има всички изгледи да се развива, обаче изисква преди всичко, по-голѣмо внимание отъ нашитъ общинари и системни грижи. За съжаление тѣ не могатъ да уредятъ пѣдарския въпросъ, камо ли да се очаква нѣщо по-вече отъ тяхъ. Районната винарска изба е една необходимостъ за поддържането и развитието на лозарството изъ нашия край, но да се очаква или иска на готово да ни бжде поднесена отъ държавата е едно неразбиране на нейното предназначение.

И още много въпроси има, които изискватъ повече разбиране и трудъ а не приказки и партизанство. С.

ЗА ЗНАНИЕ
на многобройнитъ
клиенти:
ПИВНИЦА
Сладка дума
на Коста Щеревъ,
ул. Бул. „Мария Луиза“ № 24,
отъ 15 септември т. г.
се премѣства
въ новопостроеното здание на
г-да ДАБКО ДАБКОВЪ и ИВ.
БАНОВЪ, жгѣла на ул. „Вой-
нишка“ и „Нишка.“

Индустриална Зан. Изложба.

Отъ година въ града ни е образувана и работи „Лигата за курортна Варна“ Тя обединява въ себе си лица и учреждения отъ цѣла България, които милеятъ за гр. Варна, варненския курортъ и сж готови да допринасятъ нѣщо за тяхното издигане и развитие.

Едно отъ първитъ дѣла на лигата бѣха организирани презъ зимата общедостѣпни курсове по немски езикъ въ града ни. Цѣлта бѣше да се дадатъ познания на поширокъ кръгъ варненци по него който най-вече се говори отъ лѣтваницитъ — чужденци.

Друго и то отъ крупенъ характеръ дѣло на лигата е организираната и открита на 24 юли Индустриална занаятчийска изложба.

Идеята е щастлива и значението на една подобна изложба тъкмо въ Варна — презъ лѣтния сезонъ е извънредно голѣмо.

Отъ една страна широкъ кръгъ чужденци ще се опознаватъ съ нашето промишлено производство отъ друга страна и за самитъ наши търговци гости изъ цѣла България се отдава възможностъ едновременно да почиватъ презъ лѣтото въ Варна и да извършватъ дѣлова работа.

Колкото се отнася специално за Варна съ огледъ редица съображения за нейното икономическо повдигане и особено, създаване условия за привличане на гости, тази промишлена изложба идва тъкмо на мѣсто.

Като прибавимъ и намалението съ 50% по желѣзницитъ, което се прави само въ връзка съ изложбата отъ 17 юлий до 30 августъ става ясно, колко ценна се явява тя за насъ варненци.

Тъкмо последната продобивка за Варна, чрезъ устройваната изложба е отъ извънредно значение за насъ, още по-вече като знаемъ че всички постѣпки и усилия, които се правиха за намалението съ 50% останаха неудовлетворени отъ Министерството на желѣзницитъ.

И ето по този косвенъ пѣтъ, все пакъ макаръ и за по-краткъ срокъ заслужаващата отстъпка отъ държавата курортна Варна я има.

Тъкмо тукъ слѣдва да подчертаемъ, че Варна по своето мѣстоположение даже и чрезъ своя курортъ остава онова дебуше отъ значение за родната ни търговия и индустрия. А какво би било ако при други условия можеше да запази предишното си положение и на първо българско пристанище?

Обаче въ тази насока трѣбва да се работи, това начало съ урежданата изложба, следва да се продължи и тя да стане сжществена необходимостъ отъ всичко онова което ежегодно поднася Варна на своите гости.

Варненци първи следва да преценятъ голѣмото значение на една ежегодна такава изложба въ града си и се притичатъ всички безъ разлика въ услуга на това крупно начинание.

Въ подобна инициатива особено „частна“ за осъществяването и най-важното, ежегодното поддържане, има мѣсто, необходими сж ще кажемъ, грижитъ и участието на всички Варненци, всички официални и общественни фактори въ града ни.

Специално нашитъ индустриалци и занаятчи трѣбва обезателно да бждатъ въ първитъ редове на из-

Общинската управа.

Напоследък все по силно чуват се гласове около управлението на нашата община.

Прави впечатление, че тѣ и-дять преди всичко отъ страни, които иматъ участие и носятъ отговорностъ за днешното ръководство на общинскитѣ дѣла.

Впрочемъ и всѣки варненски гражданинъ чувства нѣкакъ си, че управлението на града се намира въ неопитни ръце, или нѣщо спѣва това управление да трѣгне по опредѣлени пѣтища. Най малко липсва твърда единна ръководна воля, липсва онова козто е необходимо за всѣка творческа дѣйностъ.

За това и трѣбваше кмета Г-нъ Ас. Брусевъ да излъже съ изявление, предъ мѣстния печатъ за да напомни на варненци, че иматъ кметъ и общинска управа, който изглежда все пакъ полагатъ грижи за отстояване нуждитѣ на града и мислятъ да правятъ нѣщо за него.

Но тия изявления не задоволяватъ варненци. Онова което се вижда и чувства съ приказки не се премахва.

Отъ новата общинска властъ на която най-много серазчиташе, очакватъ се дѣла.

Не е хубаво, когато еднавластъ губи отъ обаянието си.

Още по лошо е постепенно да изчерпва кредита отъ вѣрата която сж имали въ нея. Всичко това води къмъ създаване предубеждения, че такава властъ не е жизнеспособна. Тя не е способна да отговаря на предназначението си.

И варненци макаръ и за сравнително кратко врѣме изглежда не сж далечъ отъ това убеждение.

За това не малко допринася и положението имъ да бждатъ наричани даже въ единъ местенъ вестникъ „Хаплювци.“ Б.

ложителитѣ. За всѣко отклонение отъ този тѣхенъ дългъ извинение нѣма.

Още по-вече отъ това трѣбва да се проникне всѣки Варненецъ, предъ видъ пакостната черта у насъ на завистъ и градски шовинизмъ, проявитѣ на които сж спѣнали и спѣватъ много добри мироприятия, целящи макаръ и косвенно подпомагането на нашия градъ, каквито не лепсватъ и въ случая по отношение на това хубаво начинание отъ полза за всички.

Изложбата е уредена подъ покровителството на Министерството на търговията промишлеността и труда и съ съдействието и подкрепата на В.Т.И.Камера и Вар. Гр. Общ. Тя има съдействието и материалната помощъ и на други учреждения и институти, между които на първо мѣсто Варненската Популярна Банка.

Помещава се въ Варнен. Търг. Академия въ съседство на морската градина.

За нейната уредба и постигнати резултати не е целта ни да пишемъ. Пък и тя въ бждаще може да разчита на по-голѣми по-жения.

При условията при които е организирана и това което е постигнато трѣбва да радва всѣко българско сърдце, трѣбва да предизвика искренната благодарностъ на всички варненци къмъ нейнитѣ инициативи и тия които прѣко или косвено сж допринесли за осъществяването й.

Кооперация за общи продажби

Още отъ незапомнени времена човѣкъ е прибѣгвалъ къмъ сътрудничество и взаимнопомагане. Това се предизвикало отъ обекти върху които трѣбва да се приложатъ общи усилия, за да може да се постигне резултатъ. Така презъ епохата на ловджийството, цѣлиятъ родъ или частъ отъ него сж ограждали дадена мѣстностъ и се снабдявали съ дивечъ за храна. По-късно взаимнопомагането се изразява при постройка на жилища, мостове, при жтва и пр. Въобще човѣкъ си подпомага единъ другиму тогава когато почувствува че силитѣ му сж слаби, и че чрезъ лични усилия не би могълъ да достигне резултата който желае.

Ако преди хората временно се събирали и чрезъ общи усилия се е стремили да победятъ слабостта на отдѣлния човѣкъ, въ ново време взаимнопомагането взема формата на кооперация.

Основата на кооперацията е сътрудничеството. Би могло даже да се твърди, че тамъ дето има сътрудничество има особенъ видъ кооперация. Споредъ целтъта, която преследва кооперацията взема най-разнообразни форми, които могатъ да се групиратъ главно въ следнитѣ групи:

Кредитни, производителни, за общи изработки, за общи продажби, за общи покупки и потребителни.

Целтъта на настоящата ни статия е да запознаемъ читателитѣ на вестника ни съ значението на една кооперация за общи продажби, защото въпреки голѣмото значение за економическо слабитѣ производители, тази идея мжчно се възприема отъ тѣхъ. Мисля, че голѣмъ дългъ има въ това обстоятелството, че тя не е уяснена добре на ония, които биха я създали.

Преди съставянето на кооперацията за общи продажби, картината на дребниятъ производител е следната:

Въ неговата градина или лозе има различни овошки, които самъ той не може да потреби, а добива излишкъ. Що да ги прави? Двадесетъ, тридесетъ кгр. овошки, при продажба, ще бждатъ все таки една помощъ въ домокинството му. Той помисля малко, обира узрелитѣ плодове, наема каруца, или се натоварва самъ, и почва да разнася отъ дюкянъ на дюкянъ, отъ сергия на сергия овошкитѣ си, за продажба. Почватъ пазърлъцитѣ. Вижда плодетѣ въ дюгана се продаватъ по десетъ лева, а нему му даватъ цена петъ лева на килограма, па искатъ да намалятъ и отъ теглото, за нѣкакви гнили, набити или незнамъ какви си плодове. Най-послѣ, следъ като му омръзне да скита отъ дюкянъ на дюкянъ маха съ ръка и се съгласява да ги продаде на каквато и да е цена. А често закупчици идватъ въ дома му, на лозе и закупватъ овошката, безъ самъ той да знае ценитѣ имъ. Връща се въ къщи производителя, който продаде овошката си и се чуди защо толкова евтино купуватъ овошката му, като при това пропилява сума врѣме да ги разнася отъ едно мѣсто на друго. Не може ли да се отстранятъ всички тия несгоди, и второ, да се отърве отъ това унижение, да ходи да се моли да му купятъ стоката?

Той мисли, обаче самъ не знае какво да направи. На помощъ му идва кооперацията за общи продажби на овошки, създадена отъ дребнитѣ производители, които произвеждатъ малки количества овошки.

Каква е целтъта на кооперацията за общи продажби? Отъ изложеното до тукъ тя е ясна—да даде възможностъ на дребниятъ производителъ да пласира овошкитѣ си по-изгодно и да го освободи отъ грижата да търси консуматори или закупчици за тѣхъ.

Какъ ще може да добие по-голѣма цена?

По-горѣ видѣхме, че производителъ продава овошкитѣ си по 5 лв. килограма, а овошара продава на консуматора по 10 лв. Разлика 5 лв., която остава за овошарина. Отъ тия 5 лв., които взима послѣдниятъ отъ консуматора като печалба, изразходва катор азноски 1—2 лева за магазинъ, данъци, фира и пр. Останалитѣ 3 лева му оставатъ чиста печалба. Тѣзи три лева се взиматъ за смѣтка на купувача—консуматора и производителя.

Щомъ се състави кооперацията за общи продажби тия 3 лева оставатъ да се подѣлятъ между кооператори и производители. И наистина вмѣсто да се продаватъ въ кооперативния магазинъ овошкитѣ по 10 лв., тѣ могатъ да се продаватъ по 9 лв., или пъкъ въ зависимостъ отъ консумацията, може въ края на отчетната година да му се връщатъ известни суми, чрезъ премия за консумация.

При това консуматорътъ ще бжде сигуренъ, че плодетѣ които купува сж пресни и добри. Колкото въ действителностъ това се постигне, толкова кооперацията ще закрепва, консуматоритѣ на кооперативнитѣ овошки щесевеличаватъ. Колкото при това оборота се увеличава, толкова общитѣ разноски на кооперацията се намаляватъ и все по-евтино могатъ да се продаватъ овошкитѣ, при това производителъ да е пакъ добръ задоволенъ.

Но ролята на кооперацията отива по-далечъ!

Известно е на всички вече направенитѣ опити за износъ на гроздето вънъ отъ България. Тукъ вече самъ дребниятъ производителъ не може да стори нищо. Той трѣбва или да го продаде на търговеца износителъ, или да го превърне на вино самъ или да го продаде на нѣкой кръчмаръ. Най-доходенъ начинъ обаче за пласиране на гроздето отъ посоченитѣ по горе начини се явява кооперацията за общи продажби.

Защото кооперацията може по-добре да познава различнитѣ пазари, за съществуването на които даже не подозира отдѣлниятъ стопанинъ, и при по-изгодни цени може да пласира производството на членоветѣ си. При това чрезъ вещи лица тя подготвя членоветѣ си къмъ технически манипулации свързани съ приготвяне овошкитѣ за износъ. Само чрезъ тѣхъ овошкитѣ стигатъ здрави предназначението си и може да се постигнатъ нежелателни резултати. Съ тия манипулации може да се ангажира самата кооперация, като освободи членоветѣ си отъ тѣхъ.

Въ заключение ще кажа, че за да се осъществи идеята за общитѣ продажби и да закрепне самата кооперация необходими условия сж: *съгласие и взаимно доверие, желание за обща работа, честностъ и колкото може по-полюмо съзнание че кооперацията е най-добриятъ помощникъ на дребниятъ производителъ.*

Кехайовъ

Износъ на грозде

Миналата година въ града ни дойдоха късно, едва къмъ 20 и Октомврий близо десетъ фирми да закупуватъ грозде за износъ. Даваха първоначална цена 5 лв. въ с. Кестиричъ и отъ тамъ започнаха.

Яви се на пазаря и Лозарска Кооперация „Мискетъ“ заедно съ Райония Синдикатъ на землѣделскитѣ кооперации да работятъ за кооперативенъ износъ при авансъ 4.70 лв. на к. гр. грозде „Димятъ“. Условиата бѣха, остатъка да се заплати споредъ отчитанията за продажбитѣ въ чужбина. Имаше изгледи отъ продажната цѣна да останатъ за производителя около 8 лева, инакъ и частнитѣ търговци не биха купували по 5—6 лева.

Така частнитѣ търговци презъ износната кампания купиха „Димятъ“ до 8 лева а Кооперация „Мискетъ“ при авансъ 5 лв.

На края поради редица причини отъ обективенъ характеръ почти всички търговци изгубиха.

Нѣкои даже се провалиха. Кооперацията сжщо не можа споредъ отчитанията да доплати на производителитѣ до 8 лв..

Държавата обаче се притече на помощъ и отпусна 40000 лв. за износителитѣ кооператори отъ Варна. Тази помощъ бѣше намалена отъ финансовия министъръ на 20000 лева и следъ много завѣрки и визировки едва въ края на миналия месецъ бѣше на разположение и се раздаде на всички коопратори до 5.40 лв. на кгр. грозде (Димятъ).

Вече всички лозари сж получили чрезъ Районния синдикатъ припадающитѣ имъ се допълнително суми.

Остава да си направимъ заключение: При наложителната нужда отъ Варна да изнасятъ ежегодно грозде, кооперативно организирания износъ се явява една необходимостъ отъ една страна като регулаторъ на ценитѣ отъ друга въ случай известна година нѣма достатъчно търговци, наличното грозде все пакъ отъ самитѣ производители да се изнесе.

По въпроса за износа ще се повърнемъ. Б.

ГЕОРГИ АВРАМОВЪ

Варна,

съобщава на почитаемитѣ си клиенти, че отъ 1 августъ т. т. премѣсти

работилницата си

„ЛЕБЕДЪ“

за нишесте, кола и папъ

на ул. „Царъ Иванъ Александъръ“ (Солунска) № 3 въ бившето помѣщение на окръжния затворъ, гдето при внесениѣ преобразования ще продължава да произвежда горнитѣ артикули въ значително подобро качество.

Четете в. Варненски Коренякъ

Кореняци,

Вторникъ, 9 августъ е дружественъ празникъ.

За единъ часъ оставете си работата, елате поне на църква.

Печатница „Изгрѣвъ“ - Варна.

СЛЪНЦЕ И МОРЕ —

животът и здраве.

Народната медицина и природното лечение съществуват от векове затуй именно, че тѣ въ много случаи сж по-положителни отъ научната, теоритичната. Не напразно се казва често, че всѣки човѣкъ е най-добъръ лекаръ самъ за себе си. Толкозъ повече това може да се подчертае за гражданина, като по просветена личностъ изнесла по-вече поука отъ живота и науката. И наистина днесъ интеллигентната личностъ — оная, която оправдава това качество, действително лекува много отъ своите случайни недѣжи самостоятелно. Кой не си служи днесъ самъ съ салициловитѣ препарати, съ дезинфекционитѣ течности, компреснитѣ такива, пургативнитѣ, антисептичнитѣ и разни лечебни специалитети. Съ фармакопееята, съ буренолечението, съ Кнайпа и Луй Куне мнозина сж запознати. Прибѣгва се до медика едва ли не само когато въпроса е хирургиченъ или бактериологиченъ и когато заболѣването е изключително и твърде сериозно.

Единъ пресенъ поразителенъ фактъ на природолечение ми се представи да констатирамъ непосредствено т. г.

За да прииждатъ въ Варна масово лѣтовници, съ хиляди отъ близки и далечни страни, не е само една случайностъ, единъ капризъ или праздна суетностъ. Много малцина сж днесъ ония, които само за развлечение, за разнообразие ще пропътуватъ стотици, дори и хиляди километри. Голѣмото мнозинство идатъ да гостуватъ тукъ наистина за духовенъ и тѣлесенъ отдишъ, което сжщо е необходимостъ, но не е малкъ броя и на ония, които търсятъ въ Варна цѣръ за своитѣ физически недѣзи, често занемарени, станали хронически. Мнозина отъ посетителитѣ идватъ и лѣтуватъ въ Варна нѣколко лѣтни сезона последователно. Азъ зная много такива не само единични лица, но и цѣли фамилии, дори и отъ странство. И почти всички тия болни хора сж намирали и намиратъ на морския брѣгъ положителни облекчения на много свои хронически, дори и наследствени страдания. Варна може би още не може да даде всички изискани удобства на нѣкои придиричиви свои лѣтовници. Голѣма частъ отъ самото мѣстно население още се намира доста твърдо подъ знака на груби ориентъ. Въ самитѣ бани, въ голѣмото число служащи до последния рангъ, проличава сжщия менталитетъ. Колкото избора на висшия персоналъ е относително сполучливъ, толкова втората и трета категория служащи сѣкашъ безогледно сж вербувани тази година изъ среди, безъ представа на служебно положение и дисциплина. Добре, че тозъ дефектъ е преходенъ за единъ сезонъ. Има неудобства и въ самитѣ бани, макаръ не особено сжществени и възможно поправими. Вѣрваме управата да се

погрижи за тѣхъ. Въ плажоветѣ шумътъ, безредицата отъ известна категория местни посетители и лица отъ служебния персоналъ съ предназначение въ свръзка съ самото море, сж твърде нежелателни, но посетителя съ огорчение и съжаление ги търпи, като се утешава съ мисълта, че е дошълъ не да възпитава захоравели среди въ груба простота, а да използва благата, съ които природата тѣй щедро е надарила този дивенъ кѣтъ на България, който излъчва отъ себе си само живъ и животворенъ блѣсъкъ, диша презъ всичко време на денътъ и нощта съ вдъхновение на поезия и чаровна феерия.

Че лѣтуването въ Варна принася на лѣтовницитѣ изключителна и несъмненна полза е фактически установено. Ще изнеса тукъ следния забележителенъ случай.

Единъ познатъ и откровенъ гражданинъ, лѣтовникъ отъ България, между другото бе доблестенъ да признае, че лѣтуването въ Варна за него е не само спасение, но и прераждане; — „Четири години подредъ идвамъ да лѣтувамъ въ Варна,“ — каза ми той, — „и сега самочувствието ми е отлично“. Страдахъ остро отъ много болести: болки въ краката, особено въ коленетѣ и сухожилието подъ коленетѣ, болки въ прасетата и ходилата. Последнитѣ бѣха изтрѣпнали вече отъ нѣколко години, особено предната частъ и прѣститѣ почти атрофирани. Повече отъ 200—300 метра не можехъ да извървя безъ да си отпочина; сѣкашъ мравки пъплеха по краката ми. Имашъ много подкожни струпеи и увеличени жлези, особено по гърбътъ, и кръста. На много мѣста тѣлото ми бѣше покрито съ екзема, особено презъ лѣтото, когато настѣпватъ горещинитѣ, сѣрбеше нетърпимо; когато се чесахъ настѣпваше за моментъ приятно осещане, а после — болки на расчесаното мѣсто, влага, силно зачервяване, множество нови ситни пришки съ бѣлъ гноенъ върхъ значително разширение на болното поле; липса на апетитъ; стомахъ и черва нередовни, леко главоболие и замаяване. Нервно растроенъ и сприхавъ, готовъ бѣхъ за ничтожна причина да се нахвърля и на най-близкия си. Атрофирано плътско влечение, почти пълно полово безсилие. Често и затруднено отивахъ по малка нужда.

Кѣмъ много лѣкари се обърахъ за помощъ, — много научни термини се прикачиха на страданията ми, много лекарства употребихъ, вънкашни и вътрешни, безъ да ми се облекчи положението. „Вауег“ гълтахъ, — по съвети на лекаръ, — по 5-6 таблетки на день, до като почнаха да ме атакуватъ бодежи въ сърдцето. Ефекта отъ тѣхъ бѣше само едно притѣпяване на болкитѣ, кратковременно. Бѣхъ се отчаялъ; много пѣти ми минаваше предъ умътъ да туря самъ край на страданията си веднѣжъ за винаги, толкозъ по-

вече, че нѣкои лѣкари отсѣкоха, какво кѣсно е да ми се помогне. Топли бани — не може; студени — сжщо. Макаръ така азъ на своя глава летувахъ 5—6 години наредъ въ разни топли и хладки минерални бани въ България. Отъ тѣхъ положението ми малко олекваше, но временно.

„Далекъ е отъ мене мисълта да виня лекаритѣ въ некомпетентностъ. На официалната медицина, вѣроятно, предстои още да открие много нѣща, да търси нови научни средства за борба съ много явления въ полето на човешкитѣ страдания. Безъ лекаритѣ особно при днешнитѣ социални условия, епидемиитѣ и обикновенитѣ за друго време болести, биха покосявали хората като мухи.

„Най-подиръ, въпреки съвета на лекаря си, азъ се решихъ да опитамъ слънчевитѣ и студени морски бани въ Варна. Почнахъ да правя такива всѣки день по своя метода и на десетия день ми се вложи положението съвършено, особено въ краката: тѣ почти престанаха да ми служатъ. Азъ се отчаяхъ, възне-
годувахъ срещу собственото си невежество и твърдоглавство. Така ми се пада, си казахъ.

„Да би мирно стоялъ, не би чудо видѣлъ“. А то било криза! Подиръ 1—2 дена — продължавайки своя курортъ — съ паторици, азъ почувствувахъ облекчение въ страданията си. Направихъ повече отъ по тридесетъ слънчеви и морски бани. На слънцето се печа съвършено голъ; излагамъ само гърбътъ и гърдитѣ си. Започнахъ отъ 15 м. за всѣка страна, та до единъ часъ или общо 2 часа на день, отъ частъ 10—12. Преди слънчевата, правя студена морска баня 10—15 минути съ леки разтривки по всички части на тѣлото, леко и кжсо плаване. Излѣзълъ отъ морето, изтривамъ се добре отъ водата и лѣгамъ на плажа да се пека на слънцето. Лежа абсолютно неподвижно, за да дамъ възможностъ на слънчевитѣ лѣчи да дѣйствуватъ отвесно и концентрично. Храня се винаги диетично, особено презъ време на курорта; предпочитамъ млѣчната храна, зарзаватъ и всички плодове. Дълги разходки и нощни бдения отбѣгвамъ; излѣжавамъ се повече, почивамъ 30—40 дни просто живѣя подъ определенъ режимъ. Въ растояние на три сезона последователно изчезнаха всички болезнени явления въ моя организъмъ. Сѣкашъ отново преживѣвамъ младитѣ си години. Сега посещавамъ Варна и банитѣ просто за почивка, развлечение и отъ признателностъ. Тукъ спасихъ живота си.

Мисля, че подиръ тия категорични признания излишни сж всѣкакви коментари. Нека всѣки бже буденъ стражъ на своето здравно състояние и взема своевременно мѣрки водимъ отъ здравия си разумъ.

Коренякъ И. Д.

Или вниманието на всички.

(Продължение отъ бр. 4)

Чл. 2. Задълженията, изплащането на които е било спрѣно съгласно тоя законъ, се ползватъ съ правото на предпочително удовлетворение спрямо възникналитѣ такива следъ спиране изпълнението.

Създава се една нова привилегия въ полза на задълженията, изплащането на които става по правилата на чл. 1 отъ закона. Тя се състои въ това, че ако сращу длѣжника, ползващъ се отъ облекченията на чл. 1 бждатъ насрочени изпълнения и за други задължения, невлизайщи въ категорията на посочения членъ и възникнали следъ датата на спирането, то кѣмъ изплащането на тия задължения не може да се пристѣпи т. е. сѣдията изпълнителъ не може да събира суми за смѣтка на кредиторитѣ по такива задължения, до като не бждатъ изплатени задълженията, изплащането на които е било разсрочено по силата на чл. 1. Безъ значение е, дали възникналото следъ спиране изпълнението вземане е привилигирано или не.

Като следствие отъ постановлението на чл. 1 и 2 отъ закона, вѣроятно е създаването на три групи кредитори: първата група ще бждатъ тия, изпълнението взиманията на които може да бже спрѣно; втората група ще обръща кредиторитѣ, чиито вземания сж възникнали следъ 1 януарий 1931 год. до момента на спиране изпълнението и третата — тия, чиито вземания сж възникнали следъ момента на спиране изпълнението. Правата на тия три групи, относно възможността имъ да бждатъ удовлетворени, когато се съпоставятъ въ едно производство, сж различни. Когато по едно изпълнително производство, въ което имаме на лице и тритѣ групи кредитори, постѣпватъ суми като резултатъ отъ изпълнителни действия, предприети отъ нѣкои отъ кредиторитѣ отъ втора или трета група, защото само тѣ сж които иматъ правото да искатъ изпълнение, при разпредѣлението на тази сума ще конкуриратъ само първитѣ две групи, като третата група се елиминира отъ участие въ разпредѣлението до като първата не получи напълно удовлетворение. Втората и третата група ще конкуриратъ само тогава, когато е елиминирана по нѣкакъвъ начинъ първата група. Ако втората група, при конкуренция съ първата, се яви съ едно по-силно право, ще получи предпочително удовлетворение. Обаче, при хипотезата, че вземането на кредиторъ отъ втората група е възникнало преди спирането, а правото му на предпочително удовлетворение е възникнало следъ спирането — такъвъ кредиторъ ще конкурира съ кредиторитѣ отъ първата групи като хирографаренъ, а съ кредиторитѣ отъ третата група като привилигиранъ. При всѣко друго положение когато конкуриратъ само две групи кредитори, въпросътъ за участието имъ въ разпредѣлението на постѣпилитѣ суми е ясенъ. К.

Кореняци,

Четете Вашия вестникъ, той за Васъ се издава.